

Ավետիք Իսահակյան

Տարիներ հետո քեզ տեսա նորից

Տարիներ հետո քեզ տեսա նորից,
Սիրտըս արտասվեց, բայց ժպտացի ես,
Նույն աղջիկն էիր՝ չքնաղ բոլորից,
Հոգուս մտերիմ, հարազատ այնպե՛ս:

Աչքերդ մեղմով հանգչեցին վերաս,
Ես հպարտ ու վեհ անցա քո մոտով.
Շուրջըս ծածանվեց լուսեղեն երազ.
Եվ ետ նայեցի անգուսպ կարոտով:

Սուտ է, նազելիս, չի գատել երբեք,
Երբեք չի գատել մեզ կյանքը դաժան.
Քո՛ւյր իմ, ամոքիր սիրտըս վշտաբեկ,
Տե՛ս, քոնն եմ ես միշտ, քո՛նն եմ հավիտյան:

1900
Ալեքսանդրապոլ

Յատուկ Պոէմ